

yderligere adgang til Irak. Som modtræk oprettede Sikkerhedsrådet i 1999 FN's overvågnings-, verifikations- og inspektionskomité for Irak under ledelse af Hans Blix, der tidligere var chef for det internationale atomenergiagentur. Heller ikke Hans Blix' våbeninspektører har dog fået adgang til Irak.

Dette var status med hensyn til afvæbningen af Irak, da vi i marts sidste år havde en forespørgsel om emnet. Og det er desværre også status i dag. Siden 1998 har situationen været fastlåst.

Terroranslaget mod USA den 11. september 2001 ændrede det internationale samfunds holdninger på mange punkter. Det afslørede vore demokratis umiddelbare sårbarhed over for internationale terrororganisationer med opbakning fra skruppelløse regimer.

Der er ikke etableret nogen forbindelse mellem begivenhederne den 11. september 2001 og regimet i Irak, men det er ingen garanti for, at Saddam Hussein ikke kunne fristes til at benytte terroren som instrument til at opnå sine mål. Vi kan ikke sidde en sådan mulig trussel overhørig.

Derfor er der inden for det sidste halve års tid opstået et stadig stærkere pres, for at Irak skal efterleve Sikkerhedsrådets resolutioner. Vi er overbeviste om, at regimet i Irak i dag besidder masseødelæggelsesvåben og missiler. Det vil udenrigsministeren redegøre nærmere for.

USA har ført an i det fornyede og voksende pres på Irak. For nylig gav regimet i Bagdad pludselig udtryk for, at FN's våbeninspektører var velkomne uden betingelser. Vi kunne altså se, at virkningen af USA's trusler om militær konfrontation var tydelig.

Kl. 10.15

USA's præsident efterlod i sin tale til FN's generalforsamling i september ingen tvivl om, at USA er fast besluttet på at sikre, at Irak efterlever Sikkerhedsrådets resolutioner. Præsident Bush lod det være klart, at USA ville samarbejde tæt med FN's Sikkerhedsråd i forhold til Irak.

Jeg udtrykte i FN's generalforsamling støtte til præsidentens beslutning om i første omgang at samle international opbakning bag en ny resolution i FN for at øge presset imod Saddam Hussein.

Sikkerhedsrådet er den institution, der er bedst skikket til at håndtere Irakspørgsmålet. Det er den danske regerings holdning, og det er EU's holdning. Vi støtter FN's bestræbelser, og vi kræver, at Irak efterlever Sikkerhedsrådets resolutioner og giver betingelsesløs adgang for vå-

beninspektørerne, så de kan sikre, at Irak afvæbnes fuldstændig for masseødelæggelsesvåben.

FN's Sikkerhedsråd vedtog i fredags efter lange og vanskelige drøftelser en ny resolution, resolution 1441, om Irak. Den præciserer de ufravigelige krav, som Sikkerhedsrådet stiller til Irak, og den opstiller meget skarpe tidsfrister for sagens videre gang. Irak har 7 dage til at acceptere resolutionen. Inden 30 dage skal Irak aflevere en oversigt over sine masseødelæggelsesvåben og missiler. FN's våbeninspektører skal genoptage deres inspektioner inden for 45 dage og afrapportere senest 60 dage derefter.

Der ligger ikke i resolutionen nogen automatisk bemyndigelse for FN's medlemslande til at gribe til våben over for Irak, hvis Irak ikke retter sig efter resolutionens krav. Nu skal Irak leve op til det internationale samfunds krav. Hvis Irak snyder på vægten, vil Sikkerhedsrådet straks mødes om sagen.

Jeg vil ikke her gå nærmere ind på EU's og regeringens holdning til diverse hypotetiske situationer, der måtte opstå i den kommende tid som konsekvens af Iraks manglende efterlevelse af Sikkerhedsrådets krav.

Det, der er det vigtigste i øjeblikket, er at fastholde den internationale solidaritet, og det er at opbygge et maksimalt internationalt pres på det irakiske styre. Derfor skal alle handlemuligheder – også militære – holdes åbne.

Det er det sidste udkald for Saddam Hussein. Følger Irak ikke Sikkerhedsrådets påbud, må landet være klar over, at det kan få konsekvenser. Jeg vil gerne understrege, at regeringen naturligvis helst ser en fredelig løsning på konflikten med Irak. Om dette håb kan opfyldes, er op til Saddam Hussein.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil gerne takke for forespørgslerne om situationen vedrørende Irak. De falder jo på et tidspunkt, hvor emnet står højt på den internationale dagsorden, og hvor man har arbejdet målrettet på at sikre afviklingen af Iraks masseødelæggelsesvåben.

Jeg har selv under talrige møder med en lang række landes udenrigsministre haft lejlighed til at drøfte situationen hele året, og vi har drøftet det internationale samfunds opgaver og muligheder.

Statsministeren har netop redegjort for de foruroligende kendsgerninger, som jo er, at Irak de sidste 12 år i strid med Sikkerhedsrådets resolutioner har nægtet at samarbejde fuldt og helt om